

[Jørgen Tved]

jekter har for danskerne, og vi kunne jo nævne Storebæltsbroen. Hvad den angår, er alle interesserede i og siger, at det skal gøres på en sådan måde, at det ikke griber ind i dansk miljø, men det er også tysk miljø, det er polsk, det er svensk, og det er alle Østersøstaternes miljø. Hvordan har man her forsket ved internationalt samarbejde Østersølandene imellem? Der har faktisk ikke været noget samarbejde om det, for det er jo noget, der bare kommer danskerne ved – det er os, der skal klare den slags ting.

Derfor kan jeg godt blive lidt bekymret, når man siger, at der stadig væk forskes i fusionsenergien – og jeg tror, det var hr. Erling Olsen, der sagde det – for det er jo en anden måde at tale om atomkraft på; vi har så meget tilovers for atomkraft. Jeg ved godt, at man siger, at det er uden miljømæssige gener, hvis vi forsker tilstrækkeligt i fusionsenergi. Jamen det kan være, at der er andre former for energi, som i hvert tilfælde tiltaler mig mere, og som måske også, når det drejer sig om forskningen, ville være billigere. Jeg ved ikke, om de, der har forstand på tingene, kan oplyse om det. Men jeg ved, at fusion har noget med atomkraft at gøre, og jeg ved, at man, da man indførte atomkraft som energiform, sagde, at det simpelt hen er den største appelsin, der er faldet i menneskenes turban.

Som sagt: Hvad skal vi med denne diskussion, hvis den ikke munder ud i en eller anden form for beslutning om, at vi også i Danmark skal have et bedre uddannelsessystem, at vi ikke skal have adgangsbegrænsning til universiteter og læreanstalter, at vi ikke skal have klumpet stadig flere elever sammen i de enkelte klaselokaler? Hvis det ikke følges op af praktisk politik, man kan tage og føle på, er det hele et slag i en spand vand: Når vandet falder til ro, er debatten glemt. Eller man kan måske tage de store taler frem om et halvt eller helt år, og så kan man holde dem én gang til; det vil der heller ikke komme noget ud af.

Som sagt: Vi er ét stort spørgsmålstejn. Hvad ville SF med denne debat?

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Kun nogle få ord til tak. Jeg er enig med hr. Erling Olsen i, at vi skal undgå både europovinsialisme og vel også nordprovinsialisme, og

især europovinsialismen er der faktisk grund til at advare en lille smule imod. Jeg vil gerne kvittere for hans klare og gode meldinger, som jeg kan følge næsten hele vejen igennem. Det samme gælder hr. Fischers og fru Britta Schall Holbergs indlæg.

Fru Kirsten Lee spurgte, hvordan det går med Eureka. Jeg vil om Eureka gerne sige, at jeg meget snart vil tilsende Folketingets Forskningsudvalg en lille redegørelse for, hvordan det går – en slags midtvejsrapport. Den kan sammenfattes under overskriften »Det går godt, men det går ikke af sig selv«. Vi må gøre noget, også fra formandslandets side, for at holde dampen oppe, og det har vi bestemt også tænkt os at gøre.

Om forsknings- og investeringsselskabet kan jeg oplyse fra industriministeren, at det kører helt efter planen i privat regi, hvor det hører hjemme.

Jeg vil gerne takke fru Bente Juncker for hendes indlæg.

Til hr. Behnke vil jeg sige, at det ikke nytter noget at sige, at vi fra nu af i 10 år frem kun skal have betalingsbalanceforskning, og at vi så kan vende tilbage til luksusforskningen senere hen. For det første er det en tvivlsom sondring, og for det andet lader det sig ikke gøre, for vel kan man hurtigt nedlægge forskning, men det tager meget lang tid at oprette den igen. Så alene af den grund duer hr. Behnkes recept ikke rigtig. På mange andre felter mener jeg vi skal sætte alt til side af hensyn til Danmarks økonomiske problemer og gældsætning over for udlandet, men man kan ikke gøre det på den måde, hr. Behnke foreslog.

Jeg er enig i, at vi, når det gælder forskerparke, kun skal give fødselshjælp.

Til fru Merethe Due Jensen vil jeg sige, at der faktisk gives store beløb til medicinsk forskning og til forskning i strålingsbeskyttelse. Jeg nævnte det første, men ikke det sidste. Jeg kan forsikre, at der netop på det fælles forskningscenter i Ispra foretages kolossalt megen forskning i netop strålingsbeskyttelse.

Fru Merethe Due Jensen stillede spørgsmålet, om vi deltager i for meget, og nævnte rum-samarbejdet som et eksempel på noget, vi måske kunne begrænse deltagelsen i. Det har vi også drøftet i regeringen, og det har vi drøftet ved et samråd i Folketingets Forskningsudvalg. Vi har altså besluttet at gå med i både Ariane-